

Fólka- flokkurin

— sær

sjálvum líkur

ØLL minnst, hvussu Fólka-flokkurin undan valinum gav lyfti um at spara í almennum útreiðslum. Og tann sparda peningin skuldu fólk fáa í skattalætta.

ØLL minnst eisini, hvussu sami flokkur í sama andardrátti gav lyfti um nýggjan flogvøll, um minst tveir undirsjóvartunnlar, fleiri fjallasmogur o.s.fr. Her var litið fyrri ikki at siga púrt onki samsvar.

ØLL minnst somuleiðis, at tá samgongan varð skipað og landsstýrið varð valt,

Jógvan við Keldu — hvar er logikkurin!

søgdu teir aftur, at nú skuldi rekast ein sparipolitikkur bæði hjá tí almenna, kommunum og hjá tí privata.

HALDAST skuldi aftur í almennum rakstrarútreiðslum. Nakrar iløgur skuldu útsetast. Aðrar skuldu tryggast yvir fleiri ár. Alment og privat virksemi skuldi tálmaast. Hetta var tað, vit hoyrdu tær fyrstu vikurnar eftir, at landsstýrið varð valt.

UNDANFARNA landsstýri royndi at útseta iløgur. At tryggja iløgur. Og at tálma virkseminum. Eitt lið í hesum politikki var at avmarka lántøkurnar hjá kommunum. Øll minnst ta blað-

skrivning, ið stóðst av hesum. Serliga var tað Fólka-flokkurin, ið gjørdi vart við seg í sambandi við Klaksvíkar kommunu.

I farnu viku var ein errin fólkaflokkstingmaður at siggja í Dagblaðnum. Hesin var fyrrverandi býráðsformaðurin í Klaksvík. Hann var errin, tí at loyvini til lántøkur, sum undanfarna landsstýrið ikki vildi geva, fyrri harvið at tryggja og útseta nakrar iløgur, nú vórðu givnar av hesum landsstýrinum.

FÓLK mugu spyrja eftir loikk. Ella siga tey bara: hetta er bara Fólka-flokkurin — hann er sær sjálvum líkur.

Ummæli

Um at hava frið á sær

Ólavur Hognesen

Hvi gekk Jesus á jørdini aftaná at hann var deyður og risin upp?, spurdi Niels Pauli Danielsen í prædikuni, sum var send úr Christianskirkjuni sunnudagin.

Sum kunnugt snýr teksturin seg um Tummas, sum ikki vildi trúgva, fyrrenn hann hevði fingið sjón fyrri søgn. Men Niels Pauli segði, at Tummas og hinir lærusveinarnir bert vóru baksýnis-figurar í mun til høvudsevnið, nevniliga hetta at hava frið á sær. Eitt sera aktuelt tema í okkara skundugu tíð: vit hava gloymt at steðga á og hjúkla um lóuna, tí tað er altíð okkurt annað, sum biður. Hygg bara, hvussu óstillir præstarnir standa á prædikustólinum!

Vit mugu bert vóna, at leiðslan í Sortudiki eisini lurtar eftir teimum prædikum, hon leggur mikrofon til. Nú hevur leiðslan sæð medarbeiðara eftir medarbeiðara — leggja mikrofonirnar frá sær; men hon trýr líka litið

sum Tummas á sinni, at tey hava grundir til tess.

I sendingini «Tilvera» í sjónvarpinum sunnukvøldið hittu vit tann sera fyríkomandi Gunnar Iversen. Hann hevði upplivað eina salarlaga kreppu. Hann greiddi frá eini mynd, sum var komin til hansara: ein risa høggu-slokkur kom til hansara. Men hann beit ikki. Nei, hetta var *tilvera*, sum kom til hansara. Tað umráðandi, segði Gunnar Iversen, var finna frið á sær við at víðurkenna angistina, sum er ein partur av tilveruni. Gera vit tað, so hevur tilveran ein flovandi arm til okkum øll at liggja trygg í.

So leingi høggu-slokkurin í Sortudiki bitur av angist, so kunnu tey, sum skulu virka har, ikki hava frið á sær og vera skipandi í ørnum hennara. Litið er folkið, so tað er helst ógjørligt at finna ein bilsolumann, sum vildi givið nøgdaravsláttur til fyrítøkuna. Og skráin har eftir. Tónleikasendingar,

gudstænastur, upplestur (bygdasøgur) o.s.fr. Men litið og einki av beinleiðis journalistiskum sendingum: Jóhann í Finnmarkini og ungdomssending.

I Barnalutuni hjá sjónvarpinum segði David, at drekar skulu hava hala fyrri at verða stýrdir. Og rætt er tað. Orð hava eisini halar ella endingar, sum tað eitur í mállæruni. Og halarnir á orðunum kunnu ikki bara skoytast upp í uppágt. Teir verða stýrdir aðrastaðni. Við hvørt kunnu tað vera fyrísetingar, sum stýra teimum, og fyrísetingunum átti Zacharias Hammer at lagt seg meira eftir. Annars var sendingin hetta kvøldið rættiliga góð, nógv betur enn handan andstýggiliga páskaendingin. Zacharias, sum var mest átekur einum brotnum páskaegg í tryggyuni, hann var í, var sera upplagdur, tá hann byrjaði umborð á bátinum hjá Davidi. Men hann hevur lyndi til at gera ov nógv burtúr, hvat vit fara at

siggja í kvøld. Ger tað stutt ella leyp út í fyrsta evnið.

Sjónleikurin í Vestmanna var væl eydnaður. Eg hugsaði við mær sjálvum, at tað man mangan vera trupult hjá børnum at hava frið á sær á skula-beinki, tá tey hava so skipandi gavur sum vit her sou.

Zacharias fær heldur ikki frið á sær fyrrenn hann hevur sannført siggjaran og seg sjálvan, at tað var ein góður boðskapur í tí, vit sou. Soleiðis var tað eisini hetta kvøldið: best sum børnini heima í stovuni søtu við eftirtanka, kom Zacharias og fortaldi teimum, hvat tað var tey høvdu sæð. Vit skulu vera góð hvør við annan og ríkidømi er ikki alt, segði Zacharias. Sum um børnini ikki langt síðani hava funnið útav tí; og so hava tey eisini funnið útav, at ein kann vera um ein hals, leggur ein einki í ríkidømi.

Brotið við skógarvørðinum var ov langt og tá

mistu børnini, sum vóru í minari stovu, friðin, tey høvdu havt á sær framm-anundan. Hugskotið var gott, men átti at verið avmarkað og pedagogiserað.

I Degi og Viku var Leivur Hansen sendur niðan í tingið. Eg veit ikki, um Leivur krevur at koma á skermin, tá hann nú er farin av húsini. Siggyararnir krevja tað valla uttan so at hann hevur okkurt at fortelja okkum. Og tað hevði hann ikki. Tí slapp hann at standa uttanfyri tinghúsinu og veipa við mikrofonini og hevði ongantíð frið á sær: snaraði sær til høggu og vinstru hvørja ferð ein bilfloyta var at hoyra. Tí hann hevði einki at fortelja og helst vildi gjørt okkurt annað. Tað skal vera loyið, fekk Laila á Lofti ikki eina viðgerðaravtalu av hasum innslagnum.

Kjørþreyt hevði skipað fyrri norðurlandameistarakapping í ekipagu fyrri uttanríkisráðharrar. Ísland vann, segði Kári Müller. Innslagið var

gott, men var tyngt av, at spolingin kundi verið betri.

Brotið við Eyðgerð Guttesen var gott, men í so langt. Og so var tað ikki tekstið fyrri deyv!

Eisini brotið við gestinum Palla Poulsen úr Klaksvík var gott. Hoast hart royndur, tóktist friður vera á honum. Tað er meira enn sigast kann um vertirnar. Teir tóktust ikki serliga væl upplagdir í partinum, sum varð sendur beinleiðis. Og tað má vera ein aðaltreytin í sending sum hesari.